

Den redaktionelle Forandring i § 5, som min højtærede Meningsfælle (Reedtz-Thott) ogsaa havde paa Hjerte, kan ogsaa gennemføres uden Udvalg, saaledes at hans Betænkkeligheder, som jeg ikke deler, kunne forsvinde. Jeg deler dem ikke, fordi det efter § 5 kun er den, der *for at opnaa en Præmie* freder Rotter, der kan ifalde Straf — ikke fordi han har fredet dem, men fordi han har fredet dem for at opnaa Præmie. Men kan det berolige det ærede Medlem, skader det jo ikke at faa den af ham antydede Ændring indført, naar der alligevel skal stilles Ændringsforslag, og Lovforslaget alligevel skal tilbage til det andet Ting.

Jeg ender med endnu en Gang at bede det ærede 6. Medlem for 6te Kreds (Pagh) vel overveje, om dette store Apparat: et Udvalgs Nedsættelse her skal sættes i Gang.

Stilling: Det lader til, at der ogsaa i dette høje Ting er Enstemmighed for at faa en Lov om Udryddelse af Rotter. Jeg skal ikke sige noget imod det, Rotter kunne være en slem Plage i enkelte Ejendomme, men at det er en Landeplage, tror jeg er et temmelig stærkt Udtryk. Den sidste ærede Taler mente, det hastede saa forfærdeligt, at vi ikke engang kunne faa et Udvalg nedsat; denne vigtige Sag maa absolut fremmes. Ja, den har nu ventet i mange Aar, og skulde den vente en Maanedstid endnu, vil det Tab nok kunne oprettes. Jeg tror nu ikke, at Lovforslaget i det hele og store vil virke paa den Maade, man har tænkt sig, det er min private Mening. Men den højtærede Indenrigsminister fortjener dog Tak, fordi han har været lydhør overfor de Bestræbelser, der gaa ud paa at faa en Lov i den Retning.

Det er jo nu saadan, at Staten snart skal ordne alt muligt; vi fange Oldenborrer, og hvorfor saa ikke ogsaa Rotter? Det kan der være noget i, begge Slags Dyr ere Skadedyr, og derfor skal Staten af med en Del Penge og Kommunen ogsaa. Her kommer igen et lille yderligere Tillæg til Kommunernes Udgifter; men det er dog et Spørgsmaal, om Kommunerne ere saa forfærdelig glade ved disse forøgede Paalæg saa til den ene og saa til den anden Ting.

Der staar i § 1, at ved Udbetaling af Præmier skal der af Kommunens Kasse ydes et aarligt Tilskud, og for saa vidt Præmieudbetalingen kræver det, skal det udgøre mindst 3 Kr. for hvert helt Antal af 100 Indbyggere. Det forekommer mig ikke ganske klart, hvad det vil sige, at det

skal udgøre *mindst* 3 Kr. For hvis Præmiebetalingen ikke naar op til mere end 1 Kr. — der kan jo være Kommuner, der have meget faa Rotter, eller Kommuner, hvor det ikke er en særlig yndet Idræt at fange Rotter og aflevere dem —, hvad skal Kommunen saa gøre med Resten af de Penge? Skal den ud med dem alligevel, eller hvad skal den? Dernæst staar der i § 2, at Præmierne maa ikke overstige 10 Øre og ikke være mindre end 5 Øre. Jeg synes, det er uheldigt, at der skal være en saadan Forskel. Vi have hørt, at Rotterne ere meget kloge Dyr. Sæt nu, at de falde paa at flytte over til de Kommuner, der kun give de 5 Øre! Rotterne ere jo Vandredyr, og man kunde, som sagt, tænke sig, at de løb fra den ene Kommune over til den anden.

Der var jo nogen Uoverensstemmelse mellem den ærede Indleder (Pagh) og den højtærede Minister med Hensyn til Forstaaelsen af § 4, hvor der staar: For saa vidt der til Ejeren eller Brugeren af en Ejendom er ydet Hjælp af Staten i Henhold til Bestemmelserne i § 1 . . .“ Men i § 1 staar der, saa vidt jeg kan se, ikke noget om, at der kan ydes en Hjælp som den, der omtales her. Der staar i sidste Stykke: „paa Staten tilhørende Ejendomme og Etablissementer“ kan der ydes Hjælp til Ratin eller andre Giftmidler, men om Hjælp til private tales der ikke. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at gemme paa Rotterne vil jeg blot sige, at vi have jo Frysninganstalter, Kølehuse og sligt, saa det kan meget godt lade sig gøre. Jeg tror dog ikke, der er megen Udsigt til Oprettelse af Rottestutterier her i Landet, saa jeg nærer ikke nogen Ængstelse for, at § 5 skal komme til Anvendelse. Der findes ganske vist dem, der holde af at opdrætte hvide Rotter og hvide Mus, men det forekommer dog kun i et meget begrænset Omfang. I øvrigt vil jeg sige, at naar hver Mand fejrer for sin egen Dør, og naar man har et saa udmærket Middel som Ratin og for Resten anbringer Katte rundt omkring i Ejendommene og Staten ogsaa anvender nogle Statskatte, tror jeg, det kunde være tilstrækkeligt. Jeg giver den sidste ærede Taler Ret i, at det vilde være meget uheldigt, om vi skulde blive oversvømmede af Rotter, men jeg tror, at naar man gjorde virkelig alvorlige Forsøg i Retning af det af mig nævnte, kunde vi godt undvære hele Loven. Kommunerne vilde sikkert være glade for at slippe for yderligere Byrder. I alt Fald synes jeg ikke, at Loven har større Hast,